

[Forsvarsministeren.]

rokker ved Forslaget. Paa den Maade staar vi, og derfor kan jeg sige, at jeg egentlig er mere nysgerrig efter at faa at vide, hvordan det konservative Folkeparti staar. Men det faar vi vel ogsaa at vide i Dag, for jeg kan ikke tænke mig andet end, at de selv ved, hvad de vil, og det faar vi saa ogsaa at se, naar vi faar Ændringsforslagene, for Partiet har jo selv erklæret, at 1922-Ordningen kan vi ikke beholde. Derfor interesserer det mig unægteligt mere at faa at vide, hvorledes de Konservative staar, og det gaar jeg ud fra, at vi ogsaa faar at vide, for de ved det forhaabentlig selv.

Naar det ærede Medlem antydede visse Forhandlinger, der er ført, kan jeg sige, at det er rigtigt, der har været ført Forhandlinger, og man har prøvet ved gensidig Imødekommenhed at opnaa større Tilslutning til det Forslag, der er forelagt. Men i Modsætning til de Konservative har vi ikke anset det for nødvendigt Dag for Dag at underrette Offentligheden om, af hvad Indhold disse Samtaler var, og det ærede Medlem maa virkelig undskyldte, det er en Sag, som det ærede Medlem ikke behøver at interessere sig for; de Tilbud, der er gjort, eller de Forsøg, der er gjort paa at finde hinanden, det maa det ærede Medlem forstaa, at af mig i hvert Fald faar han ikke noget at vide om, af hvilken Art alt dette er.

Jeg takker de to Partier for deres Tilslutning. Jeg tror, at ogsaa Venstre vilde staa sig ved, naar det idelig raaber paa Tilpasning, Nedsikæring, og der saa for en Gangs Skyld forelægges virkelig konkrete Forslag, da at vise sin gode Villie; saa kunde det selv komme med Forslag paa andre Punkter, hvis det mener, at Regeringen forsømmer det.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen kan ikke være uvidende om, at der for Forsvarsbudgetternes Vedkommende i 1922 fandt en særlig Nedsikæring Sted, og at man alligevel ikke kan stille det op paa den Maade, som det ærede Medlem og Regeringspartierne i det hele taget gør, naar man henviser til Ændringerne i 1927 paa Statsbudgettet og ikke der vil tage Hensyn til den meget betydelige Nedsikæring af vore militære Budgetter, der fandt Sted ved Ordningen af 1922.

Den højtærede Forsvarsminister beklagede sig over, at han, naar han kom med et konkret Forslag om at spare, saa ikke kunde

faa et tredie Parti her i Salen med, og, sagde den højtærede Forsvarsminister, det undrede ham ikke, hvad det konservative Folkeparti angik, for man vidste jo nok, hvor det konservative Folkeparti staar. Jeg ser, at den højtærede Forsvarsminister nikker, jeg har altsaa opfattet ham rigtigt.

Saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor den højtærede Forsvarsminister i Slutningen af sin korte Tale sagde: Skal vi ikke i Dag have at vide, hvor det konservative Folkeparti staar? I Begyndelsen sagde den højtærede Forsvarsminister: Vi ved nok, hvor vi har det konservative Folkeparti, hvor det staar med Hensyn til sit militære Standpunkt. Deri er jeg enig med den højtærede Minister. Men saa siger Ministeren, at i Løbet af Dagen — han vil oven i Købet sidde længere ovre i Ministeriet, kunde jeg forstaa —, i Løbet af Dagen skulde Forsvarsministeren vel nok faa at se Ændringsforslag fra os i Militærudvalget. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at det konservative Folkeparti forbeholder sig naturligvis at stille sine Ændringsforslag vedrørende denne Sag paa det Tidspunkt, hvor vi mener det mest formaalstjenligt og rimeligt og bedst for Ændringsforslagene at fremsætte dem.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at han aldrig havde lovgivet paa Finanslovens § 23, Marineministeriets Budget, paa nogen som helst anden Maade end den, paa hvilken der er lovgivet ogsaa med Billigelse af det konservative Folkeparti, og saa kom den højtærede Forsvarsminister med den ejendommelige historiske Oplysning, at det var ganske det samme, som de Konservative, ogsaa jeg, havde været med til, indtil jeg ganske pludselig i 1929 kom i Tanker om et eller andet.

Nu ved jeg ikke, hvor kyndig en Militær den højtærede Forsvarsminister er — jeg har ikke Indtryk af, at det er saa forfærdelig meget bevendt —, og jeg ved jo, at den højtærede Minister heller ikke er særlig kyndig som Historiker. Men hans Udtalelse er et ganske ejendommeligt Eksempel paa, hvorledes man kan føre en Agitation, hvorledes Ministeren selv kan føre en Agitation, og til sidst saa oven i Købet selv tro paa det, der agitatorisk siges.

Hvad mener den højtærede Forsvarsminister med, at jeg i 1929 pludselig kom i Tanker om et eller andet? Ved den højtærede Forsvarsminister ikke, at i Foraaret 1927 forhandlede hele dette Spørgsmaal her i Tinget, at min Ven og Kollega, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft bragte hele dette Spørgsmaal frem i Foraaret 1927, og